

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

זֵהָר חֻדָּשׁ בְּרֵאשִׁית

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִלּוּ וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחֻלָּק ל- תַּתְק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים

כֹּרַךְ כ"ח - חֲלָק ד'

קוֹנְטֵרְס 814

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֻּלָּל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דְא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תְּשַׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיֵה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

זה השער לה' צדיקים יבואו בו

סֵפֶר

שַׁעַר הַתְּקוּנִים

הַמְּנַקֵּד

עֲנִינֵי לְמוֹד סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ
"תְּקוּנֵי הַזֹּהַר"

כָּלִים יְסוּדִים וְעִקְרִים בְּעֵינֵי
אֲמִירַת וְלְמוֹד הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים לְכָל
אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֲפִילוּ כְּשֵׁאִין
מִבְּנֵי כָּלוּם, וּבִפְרֵט לִילְדִים קְטַנִּים.

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שקש תובב"א
הוצאה שלישית - אלו תש"ע לפ"ק

הַקְדָּמָה לְזוּהַר תַּתְק"ס חֲלָקִים - מִבְּצַע "יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל"

יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים ה'מָה בְּלוּלִים כָּל שָׁשִׁים רְבּוּא נִשְׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזוּהַר, בְּדַבְּרָתָב רַבִּינוּ הַקְדוֹשׁ הַרְמַח"ל זִי"ע בְּאַגְרוֹתָיו. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יִטְמִין עַצְמוֹ בְּסֵפֶר הַזוּהַר הַק' בְּמִיחָד בְּדוֹרְנוּ דְרָא בְּתַרְאָה וְדוֹר אַחֲרוֹן. וְיִזְהַר (זַהַר חֲלָק ג') דָּף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא כְּתַב דְּהוּא "תִּיבַת נַח" שְׁמַצִּיל מִפְּנֵי הַמְּבּוּל הַנּוֹרָא. וְלִזְוָה תַתְקַן הַרְמַח"ל זִי"ע דִּיקְבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹד זוּהַר זוּהַר יִתְבַטְּלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת - וְיִצְמַחוּ הַיְשׁוּעוֹת בְּצִמְיַחַת קַרְן דְּדוֹד בְּמַהֲרָה. (וְעַיֵן בְּסֵפֶר זְכוּתָא דְרַשְׁבִּי).

כְּתַב בְּשֵׁדֵי חֲמוֹד (מְעַרְכַת מ' סוּף בְּלָל קצ"ח) וז"ל: מִצְוָה שְׁעוֹשִׁים אוֹתָהּ הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם בְּשִׁתְפוּת, כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּאִילוּ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבָדוּ, וּמִטַּעַם זֶה נוֹהֲגִים כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חִבּוּרַת ש"ס וּמַחֲלָקִים הַש"ס בֵּין כְּמָה בְּנֵי אָדָם, שְׁכָל אֶחָד לּוֹקַח מִסְכַּת אַחַת, וְעוֹשִׁים סִיּוּם פְּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְכֵן חִבּוּרוֹת שְׁחֲלָקוּ בִּינֵיהֶם לְלַמּוֹד סֵדֶר מִשְׁנִיּוֹת, וְשׁוֹרַת הַדִּין נוֹתֵנַת שִׁטּוֹל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂכָר כְּאִילוּ לַמּוֹד הַש"ס כּוֹלוּ, עַב"ל. - שְׁמַחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזֶּה: הַרְבֵּי רַבִּי בְּרוּךְ נֶכַד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א, נִהַג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעַמּוֹר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סִפְרֵי הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לְקַח הַסֵּפֶר הַזֶּהר בְּיַדִּי קְדוֹשׁ וְרַקֵּד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדִין דְּקִדְשָׁה מִשְׁמַחַת הַיּוֹם וּמִשְׁמַחַת הַתּוֹרָה נִשְׁק בְּפִי קְדוֹשׁ אֶת סֵפֶר הַזֶּהר וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אֲוֹן דּוּ קַעֲנִסְט מִיךְ" וּפִירוּשׁ: אֲנִי מִפִּיר אוֹתָךְ, וְאַתָּה מִפִּיר אוֹתִי. (טַעֲמֵי הַמְּנַהֲגִים).

קְרִיאַת גְּדוּלֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּשַׁנַת תַּרפ"א: מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת וּגְזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחִרְבָּא וּבְזָה מַעֲלָמָא... לְשַׁקֵּד עַל לַמּוֹד הַזֶּהר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... וּבְרוּר כִּי גַם אֲנִשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלַּמּוֹד שְׁלָהֶם עִם אֲנִשֵׁי עִיר הַקְדוֹשׁ בְּמִסְלַת בֵּית קְדוֹשׁ הַקְדוֹשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה בְּזֶה, וְנִכְנַס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ... סִיּוּם זַהַר לְעֵלוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיּוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים, וְיִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחֲשׁבוֹתָם וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, וּבְמַהֲרָה יִתְקַיֵּים וְיִקְרָאתָם דְּרוּר בְּאַרְץ אֲבִיךָ.

הַלּוּמְדִים בְּחִבּוּרָה - כָּל אֶחָד כְּמָה דְקוֹת וּמִשְׁתַּתְּפִים וּמִתְאַחֲדִים בְּרַצוֹנָם, עוֹלָה לָהֶם לְכוֹלָם שְׁלַמְדוּ כָּל הַזוּהַר, וְכַף נוֹכַל בְּשִׁבַע דְקוֹת לַעֲשׂוֹת סִיּוּמֵי זוּהַר לְאַלְפִים, וְיִתְקַיֵּים בְּנוּ דְבְרֵי הַנְּבִיאִי יִשְׁעִיָה (פֶּרֶק ס' כ"ב) "הַקְטִין יִהְיֶה לְאַלְף" שְׁאִפִּילוּ בְּדוֹרְנוּ הַנְּמוּךְ - יוֹכַל לְהַחֲשֵׁב לְשֵׁר הָאֶלֶף, שְׁסִים כָּל הַזוּהַר, וּבְפִלָּא יוֹעֵץ (עַרְף רַבִּים) כְּתַב: וְכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְתוֹרָה דְרַבִּים וְתַפְלָה דְרַבִּים וְכָל מִצְוָה הַנְּעִשִׂית בְּרַבִּים, הִנֵּה כִּי בֵן רַאוּי לְכָל אָדָם לְהַתְחַבֵּר עִם יִרְאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְלִקְיִים מְאָמֶר דְּדוֹד הַמְּלָךְ ע"ה (תְּהִלִּים קי"ט ס"ג) "חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ". עַב"ל.

עַל סִיּוּם "כָּל סֵפֶר הַזֶּהר" בְּגִירְסָא מְצִינוּ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֲזוּ סַעֲדַת מִצְוָה וּלְפִטוֹר בְּכוּרִים מִתַּעֲנִית בְּעַרְב פֶּסַח. (סֵפֶר דְרָף אר"ץ מְנַהֵגֵי יְהוּדֵי אֲרַם צוּבָה חֲלָק א' עַמּוּד כ"ז). (וְעַיֵן בְּשׁוֹרַת פְּרַחֵי כְּהוּנָה חֲלָק אר"ח ס' י"ג)... וּמִמִּילָא כָּל שְׁכָן בְּלַמּוֹד הַזוּהַר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

לאוקמה שכינתא מעפרא ולגאולת עם ישראל בחדס וברחמים

לרפואה שלימה:

יעקב בן סאסי'ה צופיה | דניאל בן סאסי'ה צופיה
זמירה בת סאסי'ה צופיה

*

לזיווג:

אסתר בת סאסי'ה צופיה | סאסי יצחק בן סאסי'ה צופיה
מרים בת אסתר | שלמה בן זמירה ולאחיו ולאחיותיו
סאסי'ה צופיה בת הזמרלדה
להגדיל תורה ולהאדירה לשם שמים
פרנסה טובה והצלחה בכל העניינים

*

לאה בת סאסי'ה צופיה
לישוב הדעת ופרנסה טובה
ובריאות לכל בניה

*

לרפואה שלימה:

יהודה בן הזמרלדה | מרדכי בן הזמרלדה
מזל טוב בת הזמרלדה
ולחזרה בתשובה הם וכל בנותיהם

צדקתם עומדת לעד

ספר קדוש זה נדפס לעילוי נשמת אבי מורי
ר' סאסי בן זולה גויטע ז"ל
ולע"נ אמי מורת הזמרלדה בת סאסי'ה ע"ה
ולע"נ אליעזר בן הזמרלדה ז"ל
ולע"נ סאסי אסף בן כרמלה ז"ל

תהא נשמתם צרורות בצרור החיים

וְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם, כָּלֵם מוֹדְעוֹזְעִים וּמַתְחַלְחָלִים, וּפּוֹצְחִים רָנָה וּשְׁבַחָה לְמִי שְׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, עַד שְׁנַכְנַס עִם הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, וְזֶהוּ בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה.

אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב, מִי שֶׁנִּשְׁמָה קְדוּשָׁה יֵשׁ בּוֹ, וְשׁוֹמֵעַ קוֹל הַתְּרַנְּגוּל קוֹרֵא בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה, שְׁאָמַר רַב יְהוּדָה, בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה, כְּשֶׁנַּכְּנַס הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגֵן עֵדֶן, זֵיק שֶׁל אִישׁ יוֹצֵא מִבֵּין גְּלַגְלֵי הַחַיּוֹת וְהוֹלֵךְ בְּכָל הָעוֹלָם וְנוֹגֵעַ תַּחַת כַּנְּפֵי הַתְּרַנְּגוּל, וּבְאוֹתָהּ הַשְּׁעָה, בִּירְאָה מְקִישׁ אֶת כַּנְּפֵיו זֶה עִם זֶה וְקוֹרֵא, וְזֶהוּ בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה. וְזֵי שֶׁיֵּשׁ לוֹ הַשֶּׁכַל בְּלִבּוֹ וַיִּתְעוֹרֵר וַיִּקְוֶם לְהַתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, הוֹלֵךְ קוּלוֹ וְנִשְׁמָע בְּגֵן עֵדֶן, וּמְקַשֵּׁב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַצְּדִיקִים אוֹמְרִים לוֹ: רַבּוֹן הָעוֹלָם, מִי הוּא זֶה? וְהוּא מְשִׁיב וְאוֹמֵר: פְּלוֹנִי וְהִנֵּשְׁמָה הַקְּדוֹשׁה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה, הַקְּשִׁיבוּ בְּלַכֵּם, שְׁזֶה נוֹחַ לְפָנָיו מְכַל שִׁירָה וְתִשְׁבַּחַת שְׁאוּמְרִים לְמַעְלָה.

זֶהוּ שְׁפָתוֹב (שסד) הַיּוֹשֵׁבֶת בְּגַנְיָם. כְּלוֹמַר, נִשְׁמָה קְדוּשָׁה שְׁאֵת יוֹשֵׁבֶת בְּעוֹלָם הַהוּא בֵּין גְּנוֹת וְטַנְּפָה, וְאֵת עוֹסְקַת בַּתּוֹרָה - בִּשְׁעָה הַזֶּה הַחֲבָרִים מְקַשְׁיָבִים לְקוֹלָהּ, שֶׁהוּא עֹרֵב. וְהוֹאִיל וְכֵן, הַשְּׁמִיעֵי וְהָרִימֵי קוֹלָהּ בַּתּוֹרָתִי, וְאֵתָן לָהּ שֹׁכֵר חֶסֶד בְּעוֹלָם הַבַּא. אָמַר רַבִּי תַנְחוּם, בֵּא וּרְאָה, דְּוִד הָיָה מְכִיר אוֹתָהּ הַשְּׁעָה, שֶׁשְּׁנִינֵי, כְּנֹר הָיָה תְּלוּי לְמַעְלָה מִמַּטְתּוֹ שֶׁל דָּוִד, וּכְשֶׁהָיָה חֻצוֹת הַלַּיְלָה, רוּחַ צְפוֹנִית בָּאָה וּמְנַשְׁבֶּת בּוֹ, וּמִיָּד הָיָה קוֹם וּמְתַגַּבֵּר בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת, שְׁפָתוֹב (תהלים נז) עוֹרָה כְּבוֹדִי עוֹרָה הַגָּבֹל וְכְנֹר אַעֲיָרָה שְׁחָר.

כָּלֵם מוֹדְעוֹזְעִים וּמַתְחַלְחָלִים, וּפּוֹצְחִים רָנָה וּשְׁבַחָה, לְמִי שְׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, עַד שְׁנַכְנַס עִם הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, וְזֶהוּ בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה.

אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב, הַיּוֹדֵה מֵאֵן דְּנִשְׁמָתָא קְדִישָׁא אֵית בֵּיה, וְשִׁמְעַת קַל תְּרַנְּגוּלָא קְרִי בְּפַלְגוֹת לַיְלָא, דְּאָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב, בְּפַלְגוֹת לַיְלָא, פַּד עֵייל קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגַנְתָא דְּעֵדֶן, זִיקָא דְּאָשָׁא נְפִיק מִבֵּין גְּלַגְלֵי חַיּוֹתָא, וְאִזִּיל בְּכָל עֲלָמָא, וְנוֹגֵעַ תַּחַת גְּדַפּוּהֵי דְּתְרַנְּגוּלָא, וּבְהֵיא שְׁעָתָא, בְּדַחִילוֹ מְקִישׁ גְּדַפּוּי דָּא עִם דָּא, וְקָאֵרִי, וְדָא הוּא בְּפַלְגוֹת לַיְלָא.

וּמֵאֵן דְּאֵית לֵיה סוּכְלַתְנֵנוּ בְּלַבּוּי, וַיִּתְעַר וַיִּקְוֶם לְאֵתְעַסְקָא בְּאוֹרֵייתָא, אִזִּיל קְלִיָּה וְאִשְׁתַּמַּע בְּגַנְתָא דְּעֵדֶן, וְאִצִּית קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְצְדִיקָא אָמְרִין לֵיה, מְאִרֵי עֲלָמָא. מֵאֵן הוּא דָּא. וְהוּא אֲתִיב וְאָמַר פְּלַנְיָא, וְנִשְׁמָתָא קְדִישָׁא דְּאֵית בֵּיה, לְעֵי בְּאוֹרֵייתָא, אִצִּיתוּ פּוֹלְכוּ, דְּהֵיא נִיחָא קְדָמָא, מְכַל שִׁירְתָא וְתוֹשְׁבַחְתָּא, דְּאָמְרִין לְעֵילָא.

הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (שה"ש ח יג) הַיּוֹשֵׁבֶת בְּגַנְיָם. כְּלוֹמַר, נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא דְּאֵת יִתְבָּא בְּהַהוּא עֲלָמָא, בֵּין גְּנוֹתָא וְטַנְּפָא, וְאֵת עֶסְקַת בְּאוֹרֵייתָא. בְּשְׁעָתָא דָּא, חֲבָרִים מְקַשְׁיָבִים לְקוֹלָהּ, שֶׁהוּא עֹרֵב. וְהוֹאִיל וְכֵן, הַשְּׁמִיעֵי וְהָרִימֵי קוֹלָהּ בַּתּוֹרָתִי, וְאֵתָן לָהּ שֹׁכֵר חֶסֶד בְּעוֹלָם הַבַּא.

אָמַר רַבִּי תַנְחוּם, בֵּא וּרְאָה, דְּוִד הָיָה יָדַע הַהִיא שְׁעָתָא. דְּתַנּוּ, כְּנֹר הָיָה תְּלוּי לְמַעְלָה מִמַּטְתּוֹ שֶׁל דָּוִד, וּכְשֶׁהָיָה חֻצוֹת לַיְלָה, רוּחַ צְפוֹנִית בָּאָה וּמְנַשְׁבֶּת בּוֹ, וּמִיָּד הָיָה קוֹם וּמְתַגַּבֵּר בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת. דְּכַתִּיב (תהלים נז ט) עוֹרָה כְּבוֹדִי עוֹרָה הַגָּבֹל וְכְנֹר אַעֲיָרָה שְׁחָר.

אָמַר רַבִּי זִירָא, מָנָא לֵן דְּרוּחַ צְפוּנִית מְנַשְׁבֶּת בְּפַנּוּר. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מֵהֶכָּא, פְּתִיב הֶכָּא עוּרָה כְּבוּדִי, וּכְתִיב הֶתֶם (ש"ש ד טו) עוּרִי צְפוּן. מַה לְהֵלֵן צְפוּן, אַף כָּאן צְפוּן. וְהוּוּ צִייתִין לִיה בְּכָל לַיְלָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכָל צַדִּיקָא דִּי בְּגַנְתָּא דַּעְדוּן, וְזֵה הוּא בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה.

אָמַר רַבִּי זִירָא, מְנַיִן לְנוּ שְׂרוּחַ צְפוּנִית מְנַשְׁבֶּת בְּכַנּוּר? אָמַר רַב יִצְחָק, מִכָּאן - כְּתוּב כָּאן עוּרָה כְּבוּדִי, וְכְתוּב שָׁם עוּרִי צְפוּן. מַה לְהֵלֵן צְפוּן, אַף כָּאן צְפוּן. וְהוּוּ מְקַשְׁיבִים לוֹ בְּכָל לַיְלָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַצַּדִּיקִים שְׂבָגִין עֲדָן, וְזֵהוּ בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה.

תָּנּוּ רַבִּנּוּן, עֲשֵׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גַן עֲדָן לְמַטָּה בְּאַרְצֵי, וְהוּא מְכוּוֹן כְּנֶגֶד פֶּסַח הַכְּבוֹד, וּפְרוּכֶת, הַקְּרַח הַנּוֹרָא. וְתַאנָּא, מְקוּם יְדוּעַ יֵשׁ עָלָיו, אֲשֶׁר לֹא שְׁלֹטָא בּוּ עֵין נְבִיא לְרֵאוֹת, לֹא בַּמַּחְזָה, וְלֹא בַּמְרָאָה, וְעֲדָן שְׂמוֹ, (דף יח ע"א) דְּכְתִיב (ישעיה סד ג) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוֹלָתָהּ.

שְׁנוּ רַבּוּתֵינוּ, עֲשֵׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גַן עֲדָן לְמַטָּה בְּאַרְצֵי, וְהוּא מְכוּוֹן כְּנֶגֶד פֶּסַח הַכְּבוֹד, וּפְרוּכֶת, הַקְּרַח הַנּוֹרָא. וְלַמְדֵּנוּ מְקוּם יְדוּעַ יֵשׁ עָלָיו אֲשֶׁר לֹא שְׁלֹטָה בּוּ עֵין נְבִיא לְרֵאוֹת לֹא בַּמַּחְזָה וְלֹא בַּמְרָאָה, וְעֲדָן שְׂמוֹ, שְׂכַתוֹב (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוֹלָתָהּ. וְאָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, מֵאוֹתוֹ עֲדָן שְׁלַמְעֵלָה, מִמְּנוּ נִזּוֹן אוֹתוֹ הֵגֵן שְׁלַמְטָה הַיְמָנוּ, וּמִתְדַשְׁנִים מִשָּׁם כָּל הָאֵילָנוֹת וְכָל הַיְבוּלִים וְכָל הַצְּמָחִים שְׂבָגִין.

וְאָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, מֵאוֹתוֹ עֲדָן שְׁלַמְעֵלָה, מִמְּנוּ נִזּוֹן אוֹתוֹ הֵגֵן שְׁלַמְטָה הַיְמָנוּ, וּמִתְדַשְׁנִים מִשָּׁם כָּל הָאֵילָנוֹת וְכָל הַיְבוּלִים, וְכָל הַצְּמָחִים שְׂבָגִין.

וְאָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם מְנַטֵּף אוֹתוֹ עֲדָן שְׁלַמְטָה מֵעַל הֵגֵן מִכָּל הַרִיחוֹת הַטּוֹבִים וְהַזְּהָרִים הָעֲלִיּוֹנִים וְהַנְּאוֹת וְכַסּוּפִים, וּמִהַרִּיחַ הַהוּא וְהַכַּסּוּף וְהַהֲנָאָה שִׁיּוֹרֵד עָלָיו, נִזּוֹן מִמְּנוּ כָּל הָעוֹלָם.

וְאָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים בְּכָל יוֹם, מְנַטֵּף אוֹתוֹ עֲדָן שְׁלַמְעֵלָה מֵעַל הֵגֵן, מִכָּל רִיחֵין טָבִיין, וְזֵהרִין עֲלָאִין, וְהַנְּאוֹת וְכַסּוּפִין, וּמִהַהוּא רִיחָא וְכַסּוּפָא וְהַנְּאוֹתָא דִּנְחִית עֲלוּהִי, מִתְזֵן כָּל עֲלָמָא מִיְנִיה.

וְלַמְדֵּנוּ, אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, כְּשֶׁאִמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תְּדַשָּׂא הָאֲרֵץ דְּשָׂא, מִיַּד הַצְּמִיחָה הָאֲרֵץ כָּל הַיְבוּלִים וְכָל הַדְּשָׂאִים וְכָל הָאֵילָנוֹת שְׂבָגִין עֲדָן בַּתְּחִלָּה, וְאַחַר כֵּן הַצְּמִיחָה לְכָל הָעוֹלָם. וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָאֲרֵץ הַצְּמִיחָה לְכָל הָעוֹלָם, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַצְּמִיחַ אֶת הֵגֵן עֲדָן, וְזֵהוּ שְׂכַתוֹב (בראשית ב ח) וַיִּטַּע ה' אֱלֹהִים גֵּן בְּעֲדָן מִקְדָּם.

וְהַתַּנָּא, אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן כְּשֶׁאִמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תְּדַשָּׂא הָאֲרֵץ דְּשָׂא, מִיַּד הַצְּמִיחָה הָאֲרֵץ כָּל יְבוּלִין, וְכָל דְּשָׂאִים, וְכָל אֵילָנוֹת שְׂבָגִין עֲדָן בַּתְּחִלָּה. וְאַחַר כֵּן הַצְּמִיחָה לְכָל הָעוֹלָם. וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָאֲרֵץ הַצְּמִיחָה לְכָל הָעוֹלָם, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַצְּמִיחַ לְגַן עֲדָן. הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, וַיִּטַּע ה' אֱלֹהִים גֵּן בְּעֲדָן מִקְדָּם.

וְאָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, הָאֲרֵץ הַצְּמִיחָה הַכָּל, הַכָּל, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרַר אֶת כָּל הַמְּעֵלָה מֵמָה וְשִׁתַּל אוֹתָם בְּגֵן

אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, הָאֲרֵץ הַצְּמִיחָה הַכָּל, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּירַר כָּל דְּמַעְלֵי מַנִּייהוּ, וְשִׁתַּלֵּן בְּגֵן עֲדָן. וּמִמַּה

דְּנַחִית מַעֲדָן, כְּלָם נִזְוִיָּם, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (תהלים קד טז) יִשְׁפְּעוּ עֲצֵי ה' אֲרָזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע אֲשֶׁר שָׁם צַפְרִים יִקְנְנוּ. מֵאֵן אֵינוֹן צַפְרִים, אֲלֵיִן אֵינוֹן צַדִּיקָא, דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲבִיד לְהוּ גְדַפִּין כְּצַפְרִין, לְאִתְעוּפָא לְעֵילָא, בְּמַנְדַע וְסוּכְלָתְנוּ, וְלִסְלָקָא לְהוּ לְהוּא אַתְר דְּגִנְזוּ לְהוֹן, דְּכְתִיב בֵּיה (ישעיה סד א) עֵינָן לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זוּלְתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לוּ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הוּלִידָה הָאֶרֶץ דְּשָׂאִים הַמְּגַדְלִים לְאַחַר כֶּף, וְצוּמְחִים, לְעֵשׂוֹת צוּרְךָ הָעוֹלָם. וְכָל הַעֲשָׂבִים שֶׁל רִפּוּאָה לְרִפְאוֹת בָּהֶם הַבְּרִיּוֹת, כְּלָם הוּלִידָה וְהַצְמִיחָה הָאֶרֶץ בְּבֵת אַחַת.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר שְׁלוֹם, בּוּ בֵּיּוֹם שְׁנַבְרָאוּ שְׁמַיִם וְאֶרֶץ, בּוּ בֵּיּוֹם עָשׂוּ כְּלָם תּוֹלְדוֹתָם. וְלֹא חָסַר מֵהֶם כְּלוּם. מִשְׁמַע דְּכְתִיב, אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשְּׁמַיִם וְהָאֶרֶץ. וְאֵימְתִי נַעֲשׂוּ תּוֹלְדוֹת אֱלֹהִים. בֵּיּוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. דִּיִּיקָא, בּוּ בֵּיּוֹם נַעֲשֶׂה כָּל צְרָכֵי הָעוֹלָם. וְלֹאֲחַר כֵּן גִּילָה אוֹתָם, כְּכֹל יוֹם וְיוֹם. וְנִתְּן טַעַם לְכָל דְּבָר וְדְבָר בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שְׁנַתְגַּלָּה.

וְכֵן אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, בּוּ בֵּיּוֹם שְׁנַבְרָאֵת הָאֶרֶץ, בּוּ בֵּיּוֹם הוּלִידָה וְהַצְמִיחָה כָּל תּוֹלְדוֹתֶיהָ, וְהָיוּ כְּלָם גְּנוּזוֹת תַּחְתֵּיהָ, עַד שֶׁאָמַר לָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹצֵא הָאֶרֶץ. תִּבְרָא הָאֶרֶץ לֹא נֵאֱמַר, אֵלֶּה תּוֹצֵא הָאֶרֶץ, דְּבָר שְׁהִיָּה גְנוּז בָּהּ, וְהוֹצִיאָהּ כָּל דְּבָר וְדְבָר, בְּאוֹתָהּ הַטְּבַע הָרְאוּי לָהּ לְהוּלִיד וְלְהַזְרִיעַ מֵהֶם כְּדוּמָה לָהֶם, הִדָּא הוּא דְכְתִיב לְמִינָהּ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כֶּף עָשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאֶרֶץ, כְּנִקְבָה זוּ הַמְעוּבְרַת, וְאַחַר כֵּן מוֹצִיאָה עוֹבְרָה מִמֶּנָּה. כֶּף הִיתָה הָאֶרֶץ, בְּשַׁעֲהָ

עֲדָן, וּמִמָּה שְׂוִירָד מַעֲדָן כְּלָם נִזְוִיָּם. זְהוּ שְׁכַתּוּב (תהלים כד) יִשְׁפְּעוּ עֲצֵי ה' אֲרָזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע אֲשֶׁר שָׁם צַפְרִים יִקְנְנוּ. מִי הֵם הַצַּפְרִים? אֵלוּ הֵם הַצַּדִּיקִים, שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשֶׂה לָהֶם כְּנַפְלִים כְּצַפְרִים לְהַתְעוּפָךְ לְמַעְלָה כְּמַדְעַ וְהַשְׁכַּל, וְלְהַעֲלוֹתָם לְמָקוֹם הַהוּא שְׁגִזּוּ לָהֶם, שְׁכַתּוּב בּוּ (ישעיה סד, א) עֵינָן לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זוּלְתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הוּלִידָה הָאֶרֶץ דְּשָׂאִים הַמְּגַדְלִים לְאַחַר כֵּן וְצוּמְחִים, לְעֵשׂוֹת צוּרְךָ הָעוֹלָם, וְכָל הַעֲשָׂבִים שֶׁל רִפּוּאָה לְרִפְאוֹת בָּהֶם הַבְּרִיּוֹת, כְּלָם הוּלִידָה וְהַצְמִיחָה הָאֶרֶץ בְּבֵת אַחַת.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר שְׁלוֹם, בּוּ בֵּיּוֹם שְׁנַבְרָאוּ שְׁמַיִם וְאֶרֶץ, בּוּ בֵּיּוֹם עָשׂוּ כְּלָם תּוֹלְדוֹתָם וְלֹא חָסַר מֵהֶם כְּלוּם, מִשְׁמַע שְׁכַתּוּב (בראשית ב) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשְּׁמַיִם וְהָאֶרֶץ. וְאֵימְתִי נַעֲשׂוּ תּוֹלְדוֹת אֱלֹהִים? בֵּיּוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. דְּוָקָא בּוּ בֵּיּוֹם נַעֲשֶׂה כָּל צְרָכֵי הָעוֹלָם, וְלֹאֲחַר כֵּן גִּילָה אוֹתָם כְּכֹל יוֹם וְיוֹם, וְנִתְּן טַעַם לְכָל דְּבָר וְדְבָר בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שְׁנַתְגַּלָּה.

וְכֵן אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, בּוּ בֵּיּוֹם שְׁנַבְרָאֵת הָאֶרֶץ, בּוּ בֵּיּוֹם הוּלִידָה וְהַצְמִיחָה כָּל תּוֹלְדוֹתֶיהָ, וְהָיוּ כְּלָם גְּנוּזוֹת תַּחְתֵּיהָ, עַד שֶׁאָמַר לָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹצֵא הָאֶרֶץ. תִּבְרָא הָאֶרֶץ לֹא נֵאֱמַר, אֵלֶּה תּוֹצֵא הָאֶרֶץ, דְּבָר שְׁהִיָּה גְנוּז בָּהּ, וְהוֹצִיאָהּ כָּל דְּבָר וְדְבָר בְּאוֹתָהּ הַטְּבַע הָרְאוּי לָהּ לְהוּלִיד וְלְהַזְרִיעַ מֵהֶם כְּדוּמָה לָהֶם, זְהוּ שְׁכַתּוּב לְמִינָהּ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כֶּף עָשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאֶרֶץ, כְּנִקְבָה זוּ הַמְעוּבְרַת, וְאַחַר כֵּן מוֹצִיאָה עוֹבְרָה מִמֶּנָּה. כֶּף הִיתָה הָאֶרֶץ -

בשעה שנבראת, נתעברה מהיסודות כלם שנכנסו בה, והם הוציאו כל תולדות שלה.

אמר רבי יצחק, כמו גידים של שליה של אשה, שמלאים מזרעו של אדם, שיש בו היסודות כלם, כך הארץ - בו ביום שנבראת, בו ביום נתעברה מכל מה שהולידה, שכתוב (שם א) בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, ומיד והארץ הייתה תהו ובהו וחשך ורוח, הרי בכאן ארבעה יסודות שהם: אש מים רוח חשך, ואלו הולידו תולדותיה, ומאלו נתיסדו כלם, וכל התולדות נתהוו מכחות הללו.

אמר רבי אבא, הבצות שבארץ מלאים זרע כמו נקבה מאותם המים שלמעלה, ומתעברת מהם כנקבה שמתעברת מן הזכר.

שאל רבי חגי לרבי דוסתאי, אמר לו, הרי כתוב ותוצא הארץ (שם) דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו. הארץ הוציאה אילנות ופרות, מה כתוב לאחר כך (שם ב) וכל שית השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח, ומשמע טרם פתרגומו? אמר לו, כך הוא, אבל כחות להוליד באותו הזמן לא היה להם, ומפני מה? מפני שלא המטיר ה' אלהים על הארץ, ואד לא היה שיעלה מן הארץ, שאלמלא היה כך, כל כחותם היו להוליד ולהצמיח, אבל מפני זה לא היה בארץ הכח המוליד.

רבי יצחק הלך לרבי זירא, נכנס לביתו ומצא שהיה מטיל באותו הגן. פתח ואמר (שופטים א) ובני קיני חותן משה עלו מעיר התמרים. מה ראו בני תרו לעלות משם?

שאמר רב יהודה אמר רב, שקולה הייתה יריחו פגגד כל ארץ

שנבראת נתעברה מהיסודות כלם שנכנסו בה, והם הוציאו כל תולדות שלה.

אמר רבי יצחק כוורדין של שליא דאשה, דמלייאן מן זרעא דבר נש, דאית ביה היסודות כלם, כך הארץ, בו ביום שנבראת, בו ביום נתעברה, מכל מה שהולידה, דכתיב בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, ומיד והארץ הייתה תהו ובהו וחשך ורוח. הרי בכאן ארבעה יסודות, שהם: אש. מים. רוח. חשך. ואלו הולידו כל תולדותיה, ומאלו נתיסדו כולם. וכל התולדות נתהוו מאלו.

אמר רבי אבא, בצוציאת דארעא, מלייאן זרעא כנקבה, מאינון מיא דלעילא, ומתעברת מנייהו פנוקבא דמתעברא מן דכוורא.

שאל רבי חגי לרבי דוסתאי, אמר ליה, הא כתיב ותוצא הארץ (שם) דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עושה פרי למינו. ארעא אפיקת אילנין ופירין, מה כתיב לאחר כך, וכל שית השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח, ומשמע טרם פתרגומו.

אמר ליה, כך הוא, אבל כחות להוליד באותו הזמן לא היה להם. ומפני מה, מפני שלא המטיר ה' אלהים על הארץ, ואד לא היה, שיעלה מן הארץ, שאלמלא היה כך, כל כחותם היו להוליד ולהצמיח. אבל מפני זה לא היה בארץ הכח המוליד.

רבי יצחק אזל לגבי רבי זירא. עאל לבייתה אשפח דהוה מטייל בההוא גינא. פתח ואמר, (שופטים א) ובני קיני חותן משה עלו מעיר התמרים. מה חזו בני יתרו לסלקא מתמן. דאמר רב יהודה אמר רב, שקולה הייתה

ישראל מרב התענוגים שהיו בה, שאמר רב יהודה אמר רב, למה נקראת שמה יריחו? על שם הריח. אמרו בני יתרו, אנו צריכים להתעסק בתורה, והתורה אינה צריכה תענוגים, נקום מכאן להר ונתעסק בתורה. אמר רבי זירא, ידעתי על מה התפונת, אלא בני יתרו עד עתה לא היו יודעים תורה, וצריכים את ההר, אבל אנו יודעים בתורה וצריכים צחות ללבון ההלכה.

אמר לו, מהו שכתוב ותוצא הארץ דשא? אמר לו, הוציאה הארץ כל התולדות שהיו בה ושהיו גנוזים בה לחוץ, ולא היו בהם כחותם, עד שהמטיר הקדוש ברוף הוא על הארץ ועמדו כל התולדות בכחם השלמה, וכתוב וירא אלהים כי טוב.

פרשהו ד: ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להאיר על הארץ. שם שנינו, אמר רבי יצחק בר יעקב, מהו שכתוב (שיר) כלף יפה רעיתי ומום אין בך? בא וראה, כלשברא הקדוש ברוף הוא את עולמו, עשאו מאותו האור הנאצל מלמעלה, וברא השמים מאותו הרקיע הראשון שהכינו הקדוש ברוף הוא ובראו בתחלה, ואותו הרקיע הוליד כל שאר הרקיעים שנתהוו ממנו.

ואמר רב יהודה אמר רב, אותו הרקיע הוליד כל המאורות מאותו האור שמקבל מלמעלה, וכשברא הקדוש ברוף הוא אותו רקיע, נטל את המאורות, והניחם באותו רקיע הנקרא רקיע השמים, שאותו רקיע נתהוו מן השמים.

אמר רב יהודה אמר רב, הרקיע העליון הוליד השמים אשר תחתיו, והשמים הולידו את

יריחו, כנגד כל ארץ ישראל, מרוב התענוגים שהיו בה. דאמר רב יהודה אמר רב, למה נקראת שמה יריחו, על שם הריח. אמרו בני יתרו, אנו צריכין לאתעסקא באורייתא, ואורייתא אינה צריכה תענוגים, ניקום מכאן לטורא ונתעסק באורייתא.

אמר רבי זירא, ידענא על מה אתפוננת, אלא בני יתרו, עד כען לא הוו ידעי אורייתא, וצריכי לטורא. אבל אנא ידענא באורייתא, וצריכנא צחותא לשמעתיא.

אמר ליה, מאי דכתיב, ותוצא הארץ דשא. אמר ליה, הוציאה הארץ כל התולדות שהיו בה, ושהיו גנוזים בה, לחוץ. ולא היו בהם כחותם, עד שהמטיר הקדוש ברוף הוא על הארץ, ועמדו כל התולדות בכחם השלימה, וכתיב וירא אלהים כי טוב.

פרשתא ד ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להאיר על הארץ. תמן תנינן, אמר רבי יצחק בר יעקב, מאי דכתיב, (ש"ש ד) כלף יפה רעיתי ומום אין בך, תא חזי, כשברא הקדוש ברוף הוא את עולמו, עשאו מאותו האור הנאצל מלמעלה. וברא השמים מאותו הרקיע הראשון שהכינו הקדוש ברוף הוא ובראו בתחלה. ואותו הרקיע הוליד כל שאר הרקיעים שנתהוו ממנו.

ואמר רב יהודה אמר רב, אותו הרקיע הוליד כל המאורות, מאותו האור שמקבל מלמעלה. וכשברא הקדוש ברוף הוא אותו רקיע, נטל את המאורות, והניחם באותו רקיע, הנקרא רקיע השמים. שאותו הרקיע, נתהוו מן השמים.

אמר רב יהודה אמר רב, הרקיע העליון, הוליד השמים אשר תחתיו. והשמים

הרקיע הנה, ונקרא רקיע השמים. ונטל הקדוש ברוך הוא את המאורות הללו ונתנם בו. זהו שכתוב (בראשית א, יז) ויתן אותם אלהים ברקיע השמים.

אמר רבי יצחק, עשה הקדוש ברוך הוא את המאורות הללו, והניחם ברקיע הנה להיות ממשלה על הארץ ולהשתמש בהם הבריות, וכשבראם, נתנו אורם שניהם בשוה. אמרה הלכנה, רבוננו של עולם, אין לך להתנהג (ד) בשני כתרים בשוה. מה עשה הקדוש ברוך הוא? המעיט אותה, והינו הכפרה של שעיר ראש חדש, שנאמר בו לה'.

אמר רבי יעקב, בכמה מקומות שנינו את זה ולא התישב בלבי הענין. כשבא רב נחמן, באו ושאלו אותו. אמר כמשמעו. אמר רבי יהודה לרבי יעקב, אתה רוצה לעבר על דברי חבירי? שתק.

רבי יוסי בן רבי שמעון בן לקוניא בא לראות את רבי אלעזר בן רבי שמעון חתנו. יצאה בתו ולקחה ידו לנשק. אמר לה: לכי ומעטי את עצמך מלפני בעלך, שהיא קדושה. שמע רבי אלעזר, אמר: כעת אני נזכר בדבר אחד, שהיא מרגלית יקרה, שנאמר על הלכנה פפי ששנינו, שהקדוש ברוך הוא אמר ללכנה לכי ומעטי את עצמך, שחשבה הלכנה שלה גתן השלטון. אמר לו חמיו: אני כף שמעתי וכף הוא מסתדר בלבי, משום שלא אעבר על דעת החברים.

פתח רבי אלעזר פיו ואמר, (דברים א) אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן עזרך ואשר חרב גאותך. וכי גאותן של ישראל חרב הוא? לא! שהרי החרב לעשו

הולידו האי רקיע, ונקרא רקיע השמים. ונטל הקדוש ברוך הוא הני מאורות, ונתנם בו. הדי הוא דכתיב, ויתן אותם אלהים ברקיע השמים.

אמר רבי יצחק, עשה הקדוש ברוך הוא הני מאורות, והניחם בזה הרקיע, להיות ממשלה על הארץ, ולהשתמש בהם הבריות, וכשבראם, נתנו אורם שניהם בשוה. אמרה הלכנה, רבוננו של עולם, אין לך להתנהג (ד) בשני כתרים בשוה. מה עשה הקדוש ברוך הוא. המעיט אותה, והיינו הכפרה של שעיר ראש חדש, שנאמר בו לה'.

אמר רבי יעקב, בכמה דוכתי תנינן דא, ולא אתיישבא בלבאי ענינא. כד אתא רב נחמן, אתו ושיללוה, אמר כמשמעו. אמר רבי יהודה לרבי יעקב, אתה רוצה לעבור על דברי חבירי. אשתיק.

רבי יוסי ברבי שמעון בן לקוניא, אתא למחמי לרבי אלעזר ברבי שמעון, חתניה, נפקא ברתיה, ושקלא ידוהי לנשקא. אמר לה, לכי ומעטי את עצמך מקמי בעליך, דאיהו קדישא. שמע ר' אלעזר, אמר כען אנא אדברנא מלה חד, דאיהו מרגלא יקרא, דאיתמר על סיהרא, כדתנינן, דקודשא בריך הוא אמר לסיהרא, לכי ומעטי את עצמך, דחשבת סיהרא דלה אתייהיב שולטנא. אמר ליה חמיו, אנא כף שמענא, וכף הוא מתסדר בלבאי, בגין דלא אעבר על דעתוי דחבריאי.

פתח רבי אלעזר פומיה ואמר, (דברים לג כט) אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן עזרך ואשר חרב גאותך. וכי גאותן של ישראל חרב הוא. לא. דהא החרב לעשו

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראוי. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֵׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפּוֹ וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּהּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוּת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שִׁקֵּר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵיהָ. וַיְלֻוּהּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוּת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <hr/> <p>כרדא</p> <hr/> <p>אדרא רבא זוטא</p> <p>* ונספחו עלין ו' ספרים</p> <p>תפלות ובקשות גאולת הרשב"י שירה וזמרה תהלות הזוהר תשובת הרשב"י עלון אור הזוהר 27-28 חשבונות הזוהר רשימת 200 ספרי הזוהר</p> <hr/> <p>544 עמודים</p>	 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <hr/> <p>כרדד</p> <hr/> <p>זהרי הזוהר</p> <p>ח' ספרים חבל על כל רגע נשמת הרשב"י חיים של זהר השפעות הרשב"י רחמי הרשב"י הזוהר והר סיני הקדמת כח הזוהר ליקוטי זוהר תהלות דוד סדר בראשית</p> <hr/> <p>416 עמודים</p>	 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <hr/> <p>כרדג</p> <hr/> <p>אורות הזוהר</p> <p>י"ב ספרים תשובת הרשב"י נפלאות הזוהר תהלות הזוהר גאלת הרשב"י במחיצת הרשב"י מפעלות הזוהר אור הרשב"י הזהר והערב רב זכותא דרשב"י גימטריאות הזוהר שער התקונים שירה וזמרה בר יוחאי</p> <hr/> <p>416 עמודים</p>	 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <hr/> <p>כרדב</p> <hr/> <p>מאורות הזוהר</p> <p>ט"ו ספרים מאורות הזוהר התגלות הזוהר אגרות הזוהר הרמח"ל והזוהר עת לעשות לה' המשיח והזוהר הצדיקים והזוהר חשבונות הזוהר קבלתי ונושעתי אלה מקראי קודש הפצת הזוהר מצדיקי הרבים תיבת נח ישועות הזוהר אל הערפל</p> <hr/> <p>416 עמודים</p>	 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <hr/> <p>כרדא</p> <hr/> <p>אור הזוהר</p> <p>המחולק ל-354 ימות השנה</p> <p>❖ גדולי ישראל והזוהר</p> <p>* ערכה של שעה</p> <hr/> <p>768 עמודים</p>
<p>5</p> 	<p>4</p> 	<p>3</p> 	<p>2</p> 	<p>1</p>